[Publicerad 2007-08-19] Tipsa en vän. Skriv ut artikel.

Folkfattig start på årets Boulognerfest

Större bild/bilder »

När Cleanstream Company kliver upp på scen höjs kvaliteten på den musikaliska underhållningen avsevärt.
Foto: Gustav Gräll

Vid tretiden på eftermiddagen härskar ännu tomheten över bänkraderna framför Boulognerparkens scen. Sannolikt har det till viss del att göra med att det är lika folktomt uppe på scenen.

Slim Vic har redan hunnit avverka sitt set, det första för dagen, men då regnade det så klart. Nästföljande artist på schemat, Burden, visar sig ha ställt in.

Timmarna passerar förbi och strax efter klockan fem ställer sig hårdrockskvartetten Somberness på plats för att liva upp dagen. Gänget tycks ha tagit mer än en lektion i den sentida amerikanska rockskolan. Sångerskan utgör den största behållningen och skänker identitet till konstellationen med sin ärtiga attityd.

Som en motreaktion föregående musiker placerar sig ITF på scen med varsin synth och mikrofon. ”Tyskarna från Lund fast seriösa” kommenterar arrangören P-O Flodström, men nej, jag vägrar tro det. Fyra människor spelar inte så här förryckt och rutten synthpop utan att vara extremt ironiska eller åtminstone tvättäkta tyskar. När Cleanstream Company tar vid senare framåt kvällen höjs kvaliteten på den musikaliska underhållningen avsevärt. En bunt välpolerade, uniformt klädda ynglingar lirar livlig, dansant rock med aningar från skrikigt brittiskt sjuttiotal. Två femtedelar av bandet bär hatt, bara en sådan sak borgar för stilpoäng.

Vi det här laget fyller publiken åtminstone sju bänkar, och folket ansluter sig sakta till skaran. Ordningsvakterna står ensamma i en liten cirkel likt övergivna hundar, sysslolösa. Kanske är de lika paralyserade av gruppen You And Me George, som jag är. Sällskapet bildades alltså efter att ha funnit gemensam uppskattning inför bandet Svensk Pop. Då blir resultatet därefter också, horribelt. Sångaren sjunger falskare än en kasse mytomaner, ackompanjerad av harmlös pop i makligt tempo.

Weeled öppnar starkt genom att klargöra ”vår trummis har solglasögon”, som någon sorts kvalitetsindikator. Sedan bjuder de på ojämnt material där sliskiga låtar byggda av en hög staplade verser utgör botten, och tydligt Rush-inspirerade musikflöden toppar showen. Att få höra en sångare som kan hålla ton räcker dock som terapi efter föregående akt. Brigada Illuminada som intar scenen därnäst gillar uppenbarligen Kyuss såväl som Queens Of The Stone Age. Herrskapets stoner rock antar dock mer egen färg ju längre in i sitt set de spelar. Sångrösten accelererar i samma takt, och är stiligt fyllig framåt slutet efter att till en början låtit rätt ihålig.

Det trista grå vädret som plågat hela dagens tillställning lyckas inte rå på Hebres fanclub. Den collegerockande kvintetten stoltserar med att ha uppträtt på samtliga upplagor av Boulognerfesten, och har ett troget följe därefter. Livligt hoppande såväl på som framför scenen bygger upp lite värme inför avslutningsnumret Mandylon, från Avesta. Bandet presenteras